

The Mediating Role of Metacognitive Beliefs in the Relationship between Mind Wandering and Negative Affect in Individuals with Obsessive–Compulsive Symptoms

1. Jalil Kahdouei[✉]: PhD Student, Department of Psychology, Faculty of Social and Educational Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran

2. Asiye Moradi^{✉*}: Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Social and Educational Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran.

3. Kamran Yazdanbakhsh[✉]: Associate Professor, Department of Psychology, Faculty of Social and Educational Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran

*Corresponding Author's Email Address: asie.moradi@razi.ac.ir

Abstract:

Objective: This study aimed to examine the mediating role of metacognitive beliefs in the relationship between mind wandering and negative affect among individuals with obsessive–compulsive symptoms.

Methods and Materials: This correlational study employed structural equation modeling on a sample of 300 individuals with obsessive–compulsive symptoms who attended counseling centers in Yazd in Fall 2024. Data were collected using measures of mind wandering, metacognitive beliefs, and negative affect, and were analyzed using SPSS and AMOS.

Findings: The results indicated that mind wandering had a significant direct effect on metacognitive beliefs ($\beta = 0.54$, $p < 0.001$) and metacognitive beliefs had a significant direct effect on negative affect ($\beta = 0.76$, $p < 0.001$), while the direct path from mind wandering to negative affect was not significant. Bootstrap analysis confirmed the significant mediating role of metacognitive beliefs, and the model demonstrated acceptable fit indices.

Conclusion: The findings demonstrate that metacognitive beliefs constitute the core psychological mechanism through which mind wandering influences negative affect in individuals with obsessive–compulsive symptoms, underscoring their importance as primary targets for clinical intervention.

Keywords: *Mind wandering; Metacognitive beliefs; Negative affect; Obsessive–compulsive disorder*

How to Cite: Kahdouei, J., Moradi, A., & Yazdanbakhsh, K. (2026). The Mediating Role of Metacognitive Beliefs in the Relationship between Mind Wandering and Negative Affect in Individuals with Obsessive–Compulsive Symptoms. *Quarterly of Experimental and Cognitive Psychology*, 3(3), 1-15.

Received: 23 August 2025

Revised: 28 November 2025

Accepted: 06 December 2025

Published: 21 December 2025

Copyright: © 2026 by the authors.

Published under the terms and conditions of Creative Commons

Attribution-NonCommercial 4.0

International (CC BY-NC 4.0) License.

نقش میانجی باورهای فراشناختی در رابطه بین سرگشتگی ذهنی و عواطف منفی در افراد دارای نشانه‌های وسواس فکری-عملی

۱. جلیل کهدوئی^{ID}: دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی، دانشکده علوم اجتماعی و تربیتی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

۲. آسیه مرادی^{ID*}: استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم اجتماعی و تربیتی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران. (نویسنده مسئول)

۳. کامران یزدانبخش^{ID}: دانشیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم اجتماعی و تربیتی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

*پست الکترونیک نویسنده مسئول: asie.moradi@razi.ac.ir

چکیده

هدف: هدف این پژوهش بررسی نقش میانجی باورهای فراشناختی در ارتباط بین سرگشتگی ذهنی و عواطف منفی در افراد دارای نشانه‌های وسواس فکری-عملی بود.

مواد و روش: این پژوهش از نوع همبستگی با رویکرد مدل‌سازی معادلات ساختاری بود و بر روی ۳۰۰ نفر از افراد دارای نشانه‌های وسواس فکری-عملی مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره شهر یزد در پاییز ۱۴۰۳ انجام شد. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه‌های سرگشتگی ذهنی، باورهای فراشناختی و عواطف منفی گردآوری و با نرم‌افزارهای SPSS و AMOS تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد سرگشتگی ذهنی اثر مستقیم و معناداری بر باورهای فراشناختی دارد ($\beta = 0.54, p < 0.001$) و باورهای فراشناختی نیز اثر مستقیم و معناداری بر عواطف منفی نشان دادند ($\beta = 0.76, p < 0.001$)، در حالی که مسیر مستقیم سرگشتگی ذهنی به عواطف منفی معنادار نبود. تحلیل بوت‌استرپ نقش میانجی معنادار باورهای فراشناختی را در این رابطه تأیید کرد و شاخص‌های برازش حاکی از مناسب بودن مدل بودند.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان می‌دهد باورهای فراشناختی سازوکار اصلی انتقال اثر سرگشتگی ذهنی بر عواطف منفی در افراد دارای نشانه‌های وسواس فکری-عملی هستند و مداخلات درمانی باید بر اصلاح این باورها تمرکز کنند.

کلیدواژگان: سرگشتگی ذهنی؛ باورهای فراشناختی؛ عواطف منفی؛ وسواس فکری-عملی

نحوه استناددهی: کهدوئی، جلیل، مرادی، آسیه، و یزدانبخش، کامران. (۱۴۰۵). نقش میانجی باورهای فراشناختی در رابطه بین سرگشتگی ذهنی و عواطف منفی در افراد دارای نشانه‌های وسواس فکری-عملی. *فصلنامه روانشناسی تجربی و شناختی*، ۳(۳)، ۱-۱۵.

تاریخ دریافت: ۱ شهریور ۱۴۰۴

تاریخ بازنگری: ۷ آذر ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۱۵ آذر ۱۴۰۴

تاریخ انتشار: ۳۰ آذر ۱۴۰۴

مجاز و حق نشر: © ۱۴۰۵ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

Extended Abstract

Introduction

Obsessive-compulsive disorder (OCD) is a highly prevalent and debilitating mental disorder characterized by intrusive thoughts and repetitive behaviors that significantly impair emotional, social, and occupational functioning. Recent conceptualizations emphasize that emotional disturbances in OCD extend far beyond symptom severity and involve persistent patterns of negative affect and impaired emotional well-being (Fereidouni Khani Mani et al., 2025; Park et al., 2023). Epidemiological findings further highlight the global burden of OCD and the elevated vulnerability among women, underscoring the importance of identifying the psychological mechanisms that sustain emotional distress in this population (Fawcett et al., 2020; Mohammadi et al., 2021).

Negative affect represents a core dimension of emotional health and plays a central role in psychological maladjustment, life dissatisfaction, and vulnerability to stress-related disorders (Chen et al., 2021; Guinle & Sinha, 2020). In individuals with OCD, elevated negative affect has been shown to intensify symptom persistence, weaken treatment response, and undermine overall quality of life (Park et al., 2023; Rozenman et al., 2019). However, the cognitive-emotional mechanisms through which negative affect is generated and maintained in OCD remain incompletely understood.

Mind wandering, defined as the shifting of attention away from the current task toward internal thoughts and images, has emerged as a critical cognitive process linked to emotional dysregulation. Research indicates that both intentional and unintentional forms of mind wandering are associated with depression, anxiety, and stress, particularly when the content of mind wandering is negative or ruminative (Chou et al., 2020; Seli et al., 2019; Torres-Irribarra et al., 2020). In OCD, mind wandering frequently overlaps with intrusive thoughts and rumination, reinforcing maladaptive emotional cycles (Kollarik et al., 2020; Wahl et

al., 2019; Wang et al., 2021). Nonetheless, evidence suggests that mind wandering alone does not inevitably produce emotional disturbance; rather, its emotional impact depends on how individuals interpret and regulate their cognitive experiences.

Metacognitive theory offers a compelling framework for explaining this interaction. Metacognitive beliefs—beliefs about the nature, control, and danger of one's own thoughts—have been identified as fundamental drivers of emotional disorders (Capobianco et al., 2020). Extensive evidence demonstrates that maladaptive metacognitive beliefs are strongly associated with anxiety, depression, emotional dysregulation, and OCD symptom severity (Cano-López et al., 2022; Mansueto et al., 2024; Sunde et al., 2021). Specifically, beliefs concerning uncontrollability of thoughts, need for mental control, and catastrophic appraisal of cognitive intrusions appear central to emotional suffering in OCD (Gutierrez et al., 2020; Mathieu et al., 2020).

Emerging clinical findings further indicate that metacognitive dysfunction extends across severe psychiatric conditions and is closely related to impaired emotional regulation and functional outcomes (Aydin et al., 2025; Yalim et al., 2024). Despite these advances, few studies have simultaneously examined mind wandering, metacognitive beliefs, and negative affect within a single integrative model, particularly in clinical OCD populations. The present study addresses this gap by investigating the mediating role of metacognitive beliefs in the relationship between mind wandering and negative affect in individuals with obsessive-compulsive symptoms.

Methods and Materials

This study employed a correlational design using structural equation modeling. The sample consisted of 300 individuals with obsessive-compulsive symptoms who were recruited from counseling and psychological service centers in Yazd during Fall 2024 through convenience sampling.

Participants completed standardized self-report instruments measuring mind wandering (intentional and

unintentional), metacognitive beliefs, and negative affect. Data were screened for normality, multicollinearity, and outliers. Structural equation modeling was conducted using AMOS to test direct and indirect relationships among the study variables. Model fit was evaluated using multiple goodness-of-fit indices. Mediation effects were assessed using bootstrap resampling.

Findings

Descriptive statistics indicated moderate to high levels of mind wandering, maladaptive metacognitive beliefs, and negative affect among participants. Correlation analyses revealed significant positive associations between mind wandering and metacognitive beliefs, mind wandering and negative affect, and metacognitive beliefs and negative affect.

Structural modeling demonstrated that mind wandering exerted a significant positive direct effect on metacognitive beliefs ($\beta = 0.54, p < 0.001$). Metacognitive beliefs, in turn, showed a strong and significant direct effect on negative affect ($\beta = 0.76, p < 0.001$). However, the direct path from mind wandering to negative affect was not statistically significant.

Bootstrap analysis confirmed the significance of the indirect effect of mind wandering on negative affect through metacognitive beliefs, indicating full mediation. The final structural model exhibited acceptable fit across all indices, supporting the proposed mediational framework.

Discussion and Conclusion

The findings reveal that mind wandering does not directly generate negative affect in individuals with obsessive-compulsive symptoms; instead, its emotional impact is

transmitted through maladaptive metacognitive beliefs. This pattern suggests that emotional suffering in OCD is less about the mere occurrence of intrusive or wandering thoughts and more about how individuals evaluate and regulate those cognitive experiences.

From a psychological perspective, individuals with obsessive-compulsive tendencies often interpret mind wandering as evidence of mental weakness, loss of control, or danger. Such interpretations activate threat-based emotional responses, including anxiety, guilt, and despair, which collectively manifest as chronic negative affect. When metacognitive beliefs frame thoughts as uncontrollable or hazardous, even neutral cognitive events can become emotionally destabilizing.

Clinically, these results highlight the central role of metacognitive restructuring in reducing emotional distress among individuals with obsessive-compulsive symptoms. Interventions that weaken dysfunctional metacognitive beliefs and strengthen perceived cognitive control may interrupt the cycle linking mind wandering to emotional disturbance. Furthermore, integrating techniques that promote flexible attention and present-focused awareness may reduce the frequency and emotional salience of maladaptive cognitive episodes.

In conclusion, this study advances understanding of emotional dysfunction in obsessive-compulsive pathology by demonstrating that metacognitive beliefs fully mediate the relationship between mind wandering and negative affect. Targeting these beliefs offers a promising pathway for improving emotional well-being and treatment outcomes in individuals with obsessive-compulsive symptoms.

ضرورت شناسایی سازوکارهای زیربنایی عواطف منفی در بیماران وسواسی را برجسته می‌سازد.

در سال‌های اخیر توجه پژوهشگران به نقش فرآیندهای شناختی خودکار در شکل‌گیری و تداوم عواطف منفی افزایش یافته است. یکی از این فرآیندهای مهم، پدیده «سرگشتگی ذهنی» است که به انتقال توجه از فعالیت جاری به جریان‌های درونی افکار، خاطرات یا نگرانی‌های غیرمرتبط اطلاق می‌شود (Moradi et al., 2022). مطالعات نشان می‌دهد سرگشتگی ذهنی می‌تواند هم به صورت عمدی و هم غیرعمدی رخ دهد و با افزایش افسردگی، اضطراب و استرس ارتباط معنادار دارد (Seli et al., 2019). در افراد مبتلا به وسواس فکری-عملی، سرگشتگی ذهنی اغلب با افکار مزاحم و نشخوار ذهنی همپوشانی دارد و به تشدید علائم منجر می‌شود (Wang et al., 2021). پژوهش‌های تجربی نشان داده‌اند سرگشتگی ذهنی منفی به طور خاص با افزایش عواطف منفی و نشانه‌های وسواسی مرتبط است (Chou et al., 2020; Torres-Irribarra et al., 2020).

در تبیین سازوکارهای پیوند میان سرگشتگی ذهنی و پیامدهای هیجانی، نقش نشخوار فکری و پردازش ناکارآمد افکار ناخواسته مورد تأکید قرار گرفته است. نشخوار ذهنی بر افکار مزاحم، تمایل به خنثی‌سازی و افزایش تنش هیجانی را تقویت می‌کند (Kollarik et al., 2020; Wahl et al., 2019). شواهد بالینی نیز نشان می‌دهد که سرگشتگی ذهنی از طریق نشخوار فکری و عواطف منفی، شدت نشانه‌های وسواس فکری-عملی را افزایش می‌دهد (Wang et al., 2021). این تعامل پیچیده، نشان‌دهنده وجود متغیرهای میانجی مهمی است که مسیر تأثیر سرگشتگی ذهنی بر عواطف منفی را هدایت می‌کنند.

یکی از برجسته‌ترین چارچوب‌های نظری در این حوزه، مدل فراشناختی اختلالات هیجانی است که باورهای فراشناختی را به عنوان سازوکار مرکزی

اختلال وسواس فکری-عملی یکی از شایع‌ترین و ناتوان‌کننده‌ترین اختلالات روان‌پزشکی محسوب می‌شود که با افکار مزاحم، تکرارشونده و رفتارهای اجباری مشخص می‌گردد و به طور چشمگیری عملکرد فردی، اجتماعی و تحصیلی افراد را مختل می‌سازد (Fereidouni Khani Mani et al., 2025). شواهد همه‌گیرشناختی نشان می‌دهد این اختلال در سطح جهانی شیوع بالایی دارد و زنان در مقایسه با مردان با خطر بیشتری برای ابتلا به آن مواجه‌اند (Fawcett et al., 2020). در سطح ملی نیز میزان شیوع و همبودی این اختلال در جمعیت کودکان و نوجوانان ایرانی قابل توجه گزارش شده است (Mohammadi et al., 2021). پیامدهای روان‌شناختی وسواس فکری-عملی صرفاً به نشانه‌های شناختی و رفتاری محدود نمی‌شود، بلکه اختلال گسترده‌ای در حوزه هیجانی و تجربه عاطفی بیماران ایجاد می‌کند، به گونه‌ای که سطوح بالای عواطف منفی، اضطراب، افسردگی و کاهش بهزیستی هیجانی به طور پایدار در این بیماران مشاهده می‌شود (Park et al., 2019; Rozenman et al., 2023).

عواطف منفی به عنوان یکی از مؤلفه‌های محوری سلامت روان، نقش تعیین‌کننده‌ای در سازگاری روان‌شناختی افراد ایفا می‌کند و اختلال در تنظیم این عواطف می‌تواند بستر بروز و تداوم بسیاری از اختلالات روانی از جمله وسواس فکری-عملی را فراهم سازد (Park et al., 2023). پژوهش‌ها نشان می‌دهد عاطفه منفی نه تنها با کاهش رضایت از زندگی و بهزیستی ذهنی همراه است، بلکه در تعامل پیچیده‌ای با فرآیندهای شناختی، ادراکی و انگیزشی قرار دارد (Chen et al., 2021). همچنین نقش استرس، ضربه‌های روانی و عواطف منفی در تشدید آسیب‌شناسی روانی و رفتارهای ناسازگار به ویژه در زنان به طور گسترده تأیید شده است (Guinle & Sinha, 2020). این یافته‌ها

جمله ایران، محسوس است (Fereidouni Khani Mani et al., 2025; Mohammadi et al., 2021). بر کردن این خلأ می‌تواند پیامدهای نظری و بالینی مهمی برای طراحی مداخلات هدفمند مبتنی بر فراشناخت در درمان بیماران وسواسی به همراه داشته باشد (Cano-López et al., 2022; Mansueto et al., 2024).

بر این اساس، پژوهش حاضر با تکیه بر چارچوب فراشناختی و شواهد تجربی موجود، به بررسی نقش میانجی باورهای فراشناختی در رابطه بین سرگشتگی ذهنی و عواطف منفی در افراد دارای نشانه‌های وسواس فکری-عملی می‌پردازد تا الگوی تبیینی دقیق‌تری از سازوکارهای هیجانی-شناختی این اختلال ارائه نماید، و هدف این مطالعه بررسی نقش میانجی باورهای فراشناختی در ارتباط بین سرگشتگی ذهنی و عواطف منفی در افراد دارای نشانه‌های وسواس فکری-عملی است.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر همبستگی از نوع مدلسازی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه افراد مبتلا به اختلال وسواس فکری-عملی مراجعه‌کننده به کلینیک‌ها و مراکز مشاوره در شهر یزد در پاییز ۱۴۰۳ بود. نمونه پژوهش شامل ۳۰۰ نفر از افراد مبتلا به اختلال وسواس فکری-عملی مراجعه‌کننده به کلینیک‌های مشاوره "صبح امید"، "پرنده" و "عطائیان" در شهر یزد در پاییز ۱۴۰۳ بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند.

پرسشنامه سرگشتگی ذهنی عمدی و خودکار: این مقیاس توسط کریر و سلی (۲۰۱۳) طراحی شده است و از دو خرده مقیاس سرگردانی ذهنی عمدی (۴ ماده)، به عنوان مثال من از سرگردان شدن ذهنم لذت می‌برم و

در شکل‌گیری و تداوم اختلالات روانی معرفی می‌کند. باورهای فراشناختی به باورهایی اطلاق می‌شود که فرد درباره افکار، کنترل ذهن، خطرناک بودن افکار و نحوه پردازش شناختی خود دارد (Capobianco et al., 2020). مرورهای نظام‌مند نشان داده‌اند که باورهای فراشناختی ناسازگار با اضطراب، افسردگی و اختلال در تنظیم هیجان رابطه‌ای قوی دارند (Cano-López et al., 2024; Mansueto et al., 2024; al., 2022). در بیماران وسواسی، این باورها شامل اغراق در مسئولیت، ضرورت کنترل افکار و ارزیابی فاجعه‌بار افکار مزاحم است که نقش تعیین‌کننده‌ای در تداوم نشانه‌ها ایفا می‌کند (Mathieu et al., 2020; Sunde et al., 2021).

مطالعات متعدد نشان می‌دهد باورهای فراشناختی به‌عنوان متغیری واسطه‌ای در ارتباط بین حساسیت اضطرابی، سرگشتگی ذهنی و نشانه‌های وسواسی عمل می‌کنند (Gutierrez et al., 2020). پژوهش‌های جدیدتر نیز نشان داده‌اند که الگوهای فراشناختی در بیماران مبتلا به اختلالات شدید روانی از جمله اسکیزوفرنی، اختلال دوقطبی و وسواس فکری-عملی به‌طور معناداری با اختلال در تنظیم هیجان و کارکرد شغلی مرتبط است (Aydin et al., 2025; Yalim et al., 2024). این شواهد بیانگر آن است که بدون در نظر گرفتن ساختار فراشناختی بیماران، تبیین کامل رابطه بین فرآیندهای شناختی مانند سرگشتگی ذهنی و پیامدهای هیجانی امکان‌پذیر نیست.

در مجموع، مرور ادبیات نشان می‌دهد که اگرچه نقش سرگشتگی ذهنی، نشخوار فکری و باورهای فراشناختی هر یک به‌طور جداگانه در آسیب‌شناسی وسواس فکری-عملی بررسی شده است، اما پژوهش‌های اندکی به‌طور همزمان به بررسی مدل یکپارچه‌ای پرداخته‌اند که در آن باورهای فراشناختی نقش میانجی بین سرگشتگی ذهنی و عواطف منفی را ایفا کنند. شکاف پژوهشی موجود به‌ویژه در جمعیت‌های بالینی کشورهای در حال توسعه، از

¹. MWS-MWD

سرگردانی خودبه خودی (۴ ماده، به عنوان مثال، به نظر می‌رسد کنترلی روی سرگردان شدن فکرها را ندارم، تشکیل شده است (کریر، سلی و اسمیلک، ۲۰۱۳). ماده‌های این ابزار در یک طیف هفت درجه‌ای لیکرت مرتب شده است. کریر و همکاران (۲۰۱۳) به منظور سنجش روایی این مقیاس، روش تحلیل عاملی تاییدی را به کاربرند. نتایج تحلیل آنها نشان داد که ماده‌های هر دو خرده مقیاس از بارهای عاملی مناسب و کافی برخوردار هستند (بین ۰/۶۲ تا ۰/۸۶). ضریب پایایی آلفای کرونباخ این پرسشنامه در خرده مقیاس‌های سرگشتگی عمدی ۰/۷۶ و سرگشتگی ذهنی غیرعمدی ۰/۹۱ به دست آمده است. در پژوهش‌های داخلی نیز آلفای کرونباخ برای سرگردانی ذهنی عمدی، ۰/۷۹ و برای سرگردانی ذهنی غیرعمدی، ۰/۸۱ و ضرایب روایی هم زمان سرگشتگی ذهنی عمدی با مشاهده (۰/۱۱)، عمل همراه با آگاهی (۰/۱۹-)، عدم قضاوت به تجربه درونی (۰/۲۲-) و بین سرگشتگی ذهنی غیرعمدی با مولفه‌های مشاهده (۰/۱۲)، توصیف (۰/۱۲-)، عمل همراه با آگاهی (۰/۲۱-)، عدم قضاوت به تجربه درونی (۰/۴۱-) و عدم واکنش به تجربه درونی (۰/۴۷-) گزارش شده است (محمود علیلو، بخشی پور و متین پور، ۱۳۹۷). در پژوهش دیگری نیز ضریب پایایی این پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های سرگشتگی ذهنی عمدی ۰/۷۶ و سرگشتگی ذهنی غیرعمدی ۰/۹۱ به دست آمد (حبیبی و همکاران، ۱۳۹۶).

پرسشنامه باورهای فراشناختی^۱: مقیاس باورهای فراشناختی ولز (۲۰۰۴) باورهای افراد را درباره تفکرشان مورد سنجش قرار می‌دهد. پاسخ‌ها بر اساس مقیاس چهار درجه‌ای لیکرت (۱: مخالفم، ۲: کمی موافقم، ۳: نسبتاً موافقم، ۴: کاملاً موافقم) محاسبه می‌شوند. پرسشنامه مذکور دارای ۵ خرده مقیاس است که سوال‌های ۲۸، ۲۳، ۱۹، ۱۰، ۷، ۱، باورهای مثبت درباره نگرانی، سوال‌های

۲۱، ۱۵، ۱۱، ۹، ۴، ۲ باورهای منفی درباره کنترل‌پذیری افکار و خطرات مربوط به نگرانی، سوال‌های ۲۹، ۲۶، ۲۴، ۱۷، ۱۴، ۸، عدم اطمینان شناختی، سوال‌های ۲۷، ۲۵، ۲۲، ۲۰، ۱۳، ۶، نیاز به کنترل افکار و سوال‌های ۳۰، ۱۸، ۱۶، ۱۲، ۵، ۳ فرایندهای فراشناختی خودآگاهی شناختی را ارزیابی می‌کنند. از مجموع خرده مقیاس‌ها نمره کل باورهای فراشناختی به دست می‌آید. ولز و هاتون (۲۰۰۴) برای پایایی این مقیاس دامنه ضریب آلفای کرونباخ را برای مقیاس کل و خرده مقیاس‌ها از ۰/۹۳ تا ۰/۷۶ و پایایی بازآزمایی را ۰/۷۵ و برای خرده مقیاس‌ها ۰/۸۷ تا ۰/۵۹ گزارش کرده‌اند. ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس در نمونه‌ی ایرانی ۰/۹۱ گزارش شده است و برای خرده مقیاس‌های کنترل ناپذیری، باورهای مثبت، وقوف شناختی، اطمینان شناختی و نیاز به کنترل افکار به ترتیب در نمونه ایرانی ۰/۸۷، ۰/۸۶، ۰/۸۱، ۰/۸۰ و ۰/۷۱ گزارش شده‌است. همچنین روایی این پرسشنامه به صورت روایی افتراقی و روایی همزمان مورد بررسی و تایید قرار گرفت. همبستگی نمره کل با "پرسشنامه نگرانی ایالت پنسیلوانیا" (پن) و اضطراب خصلتی به ترتیب ۰/۵۴ و ۰/۵۳ همبستگی خرده مقیاس‌ها با مقیاس‌های مذکور (نگرانی پن و اضطراب خصلتی) در دامنه ۰/۷۳ تا ۰/۲۵ گزارش شده است (شیرین زاده، ۱۳۸۷). در پژوهش دیگری ضریب آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۸۶ به دست آمد (سعیدی، سمیه و باباپورخیرالدین، جلیل، ۱۳۹۵).

پرسشنامه عواطف منفی: این مقیاس توسط واتسون و همکاران (۱۹۸۸)، برای اندازه‌گیری دو بعد «عاطفه منفی» و «عاطفه مثبت» ساخته شده و دارای ۲۰ گویه است که در مقابل هر گویه، طیف ۵ گزینه‌ای از بسیار کم (نمره ۱) تا بسیار زیاد (نمره ۵) قرار دارد که توسط آزمودنی رتبه بندی می‌شود و دامنه نمرات برای هر خرده مقیاس ۱۰ تا ۵۰ است. در این پژوهش تنها از بخش عاطفه منفی استفاده شد.

^۱. MCQ30

در این پژوهش، برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از دو نرم‌افزار SPSS-26 و AMOS-26 استفاده شده است. به منظور تحلیل مسیرهای مفروض در مدل پژوهش و بررسی روابط میان متغیرها، از مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM) استفاده شد.

یافته‌ها

اطلاعات توصیفی نشان داد از مجموع ۳۰۰ فرد شرکت‌کننده در پژوهش، ۱۹۲ نفر (۶۴/۰ درصد) زن و ۱۰۸ نفر (۳۶/۰ درصد) مرد بوده‌اند. همچنین یافته‌ها نشان داد از جمیع افراد مورد بررسی ۱۵۹ نفر (۵۳/۰۰ درصد) مجرد و ۱۴۱ نفر (۴۷/۰۰ درصد) متأهل بوده‌اند. در نهایت نتایج نشان داد میانگین سنی افراد شرکت‌کننده در پژوهش برابر با ۳۴/۴۴ سال و انحراف معیار آن برابر با ۶/۶۶ بوده است. کم سن‌ترین فرد شرکت‌کننده در پژوهش ۲۵ سال و مسن‌ترین فرد شرکت‌کننده در پژوهش ۴۵ ساله بوده است.

در پژوهش واتسون، کلارک و تلگن (۱۹۸۸) ضریب سازگاری درونی (آلفا) برای برای خرده مقیاس عاطفه منفی، ۰/۸۷ به دست آمد؛ در اعتبار آزمون از راه باز آزمایی با فاصله ۸ هفته‌ای برای خرده مقیاس عاطفه منفی، ۰/۷۱ گزارش شده است (به نقل از بخشی پور و دژکام، ۱۳۸۴). در پژوهش بخشی‌پور و دژکام (۱۳۸۴) از تحلیل عاملی تأییدی برای بررسی روایی سازه این پرسشنامه استفاده شد. برازش مدل با دو عامل و ۲۰ ماده بررسی شد. با توجه به مقادیر به دست آمده برای شاخص $CFI = ۰/۹۲$ و $RMSEA = ۰/۰۵$ برای ۱۰۰ دانش آموز، می‌توان نتیجه گرفت، مدل دو عاملی از برازش خوبی برخوردار است. نتایج تحلیل‌های بدست آمده نشان داد که ضریب آلفای کرونباخ برای عاطفه منفی (۰/۷۷) می‌باشد. ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس در پژوهش سهرابی و حسینی (۱۳۸۱) برابر با ۰/۸۵ بود که حاکی از ثبات درونی آن می‌باشد. ابوالقاسمی (۱۳۸۲) ضریب همبستگی درونی مولفه‌ها و کل مقیاس را بین ۰/۷۴ تا ۰/۹۴ به دست آورد که تمامی آنها معنی دار بود و حاکی از اعتبار سازه این مقیاس می‌باشد.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	حداقل نمره	حداکثر نمره	کجی	کشیدگی
باورهای فراشناختی	۷۸/۶۵	۱۵/۳۰	۴۵	۱۰۹	-۰/۲۳	-۰/۴۵
سرگشتگی	۳۲/۰۸	۱۰/۰۹	۱۰	۵۵	-۰/۳	-۰/۴۴
عاطفه منفی	۲۰/۷۴	۱۰/۳۶	۰	۴۰	۰/۰۷	-۱/۰۸

نتایج جدول ۱ نشان داد متغیر باورهای فراشناختی دارای میانگین ۷۸/۶۵ و انحراف معیار ۱۵/۳۰، متغیر سرگشتگی دارای میانگین ۳۲/۰۸ و انحراف معیار ۱۰/۰۹ و متغیر عاطفه منفی دارای میانگین ۲۰/۷۴ و انحراف معیار ۱۰/۳۶ می‌باشد. مقدار کجی برای تمامی متغیرهای پژوهش، در دامنه ± ۳ و مقدار کشیدگی نیز برای تمامی متغیرهای پژوهش در دامنه ± ۱۰ قرار گرفته است، بنابراین می‌توان با اطمینان بالا داده‌ها را نرمال در نظر گرفت.

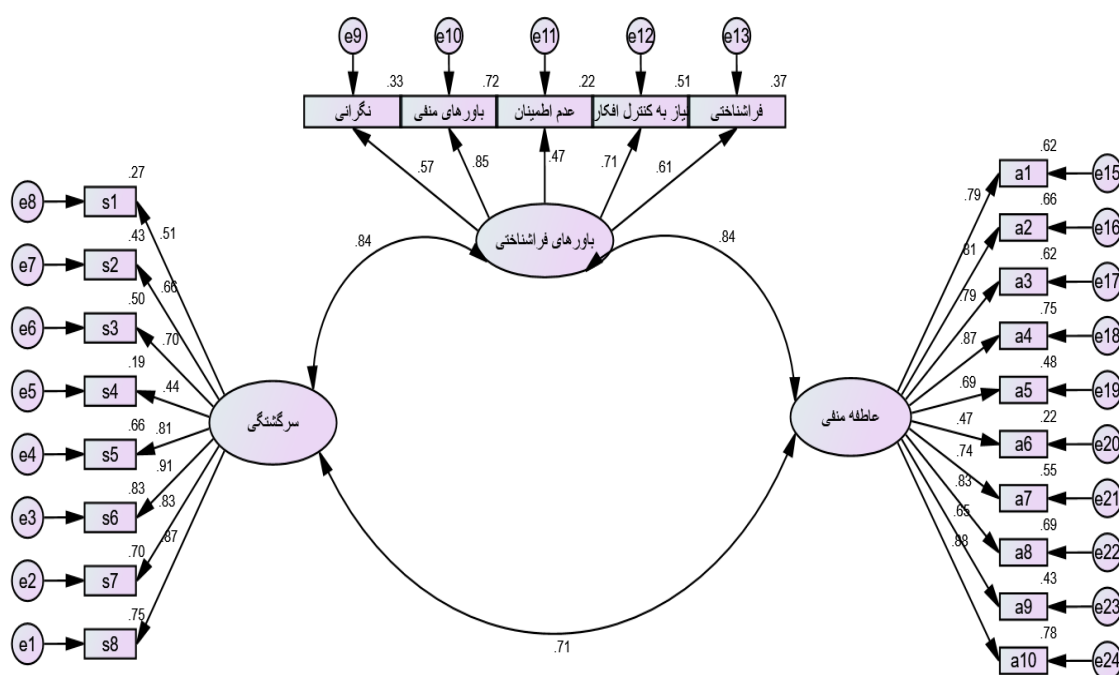
جدول ۲: ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

ردیف	متغیرها	۱	۲	۳
۱	سرگشتگی	۱		
۲	باورهای فراشناختی	۰/۶۸۸***	۱	
۳	عاطفه منفی	۰/۶۳۴***	۰/۷۰۴***	۱

*** $p < ۰/۰۱$

متغیرهای وارد شده در مدل رابطه معنی داری وجود دارد. در نتیجه می توان به بررسی مدل پرداخت. در ادامه ابتدا مدل اندازه گیری پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول ۲ نشان داد سرگشتگی با باورهای فراشناختی ($r = ۰/۶۸۸$) و عاطفه منفی ($r = ۰/۶۳۴$) رابطه مثبت و معنادار در سطح $P < ۰/۰۱$ دارد. همچنین نتایج نشان داد بین باورهای فراشناختی و عاطفه منفی ($r = ۰/۷۰۴$) رابطه مثبت و معناداری در سطح $P < ۰/۰۱$ وجود دارد. بنابراین بین تمامی

شکل ۱: مدل اندازه گیری متغیرهای پژوهش

حاضر پرداخته می شود؛ زیرا با استفاده از این شاخص ها می توان به این پرسش پاسخ داد که صرف نظر از مقادیر گزارش شده برای پارامترها، آیا مدل پیشنهادی به طور کلی توسط داده های تجربی گردآوری شده حمایت می شود یا خیر.

همانطور که در شکل ۱ مشاهده می شود بارهای عاملی تمامی آیت ها بالای ۰/۳ است و از لحاظ آماری معنادار هستند و نشان می دهد تمام آیت های روی عامل مربوط به خود بار مثبت و معنادار در سطح $P < ۰/۰۵$ داشته اند. نتایج همچنین نشان داد که تمامی مسیرها در مدل اندازه گیری پژوهش معنادار هستند. در ادامه به بررسی شاخص های برازش مدل اندازه گیری پژوهش

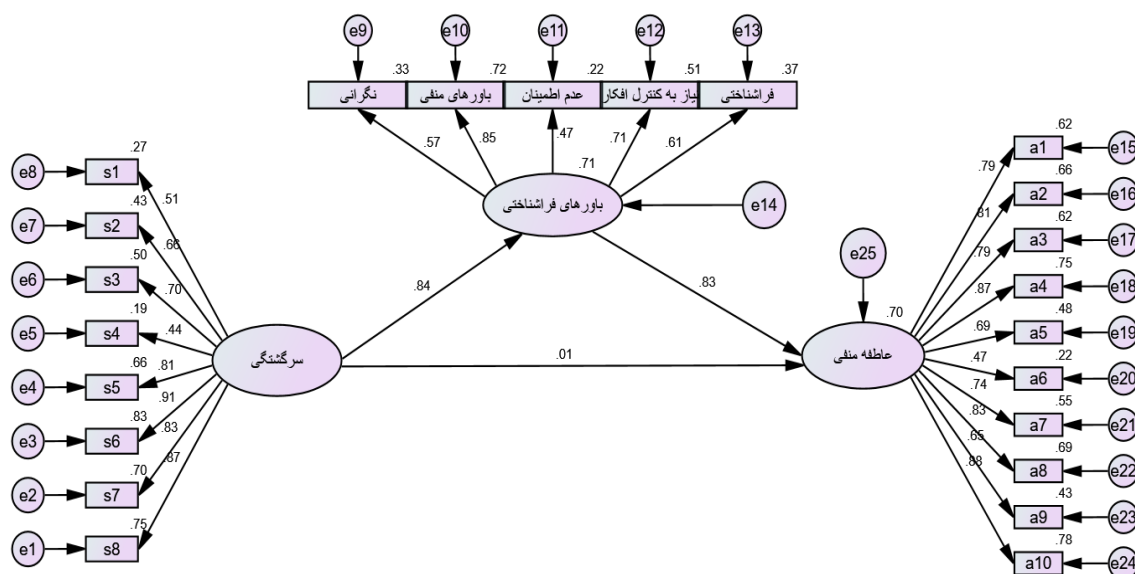
جدول ۳: شاخص های برازش مدل اندازه گیری پژوهش

شاخص تناسب	χ^2/df	RMSEA	IFI	GFI	PCFI	HOELTER	CFI
نتیجه	۳/۰۱	۰/۰۷	۰/۸۸	۰/۸۳	۰/۸۳	۲۱۲	۰/۸۸

همانطور که مشاهده می‌شود مدل اندازه‌گیری پژوهش از برازش قابل

قبولی برخوردار است؛ بنابراین می‌توان به بررسی مدل معادلات ساختاری

پرداخت.

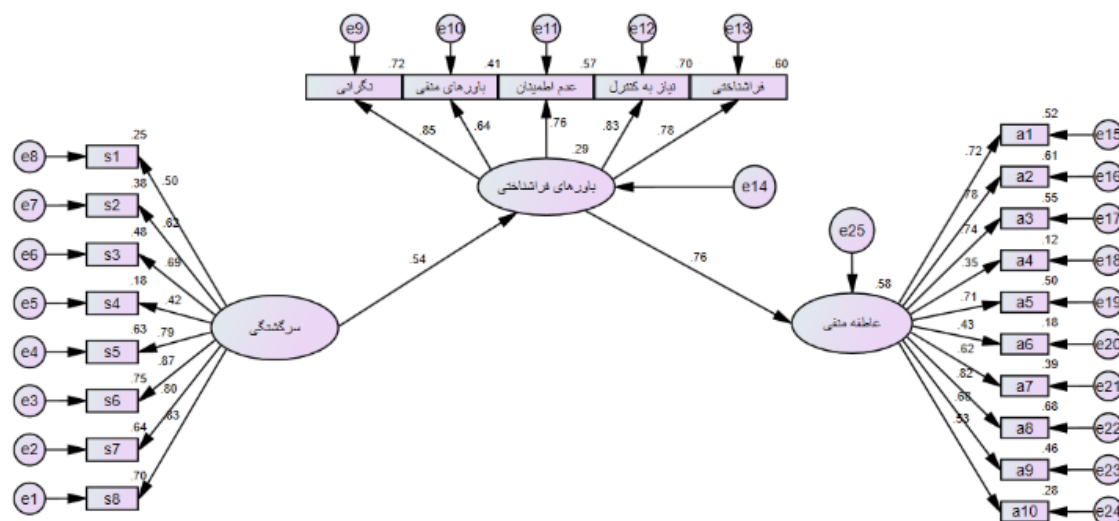

شکل ۲: مدل ساختاری اولیه

بررسی مدل ساختاری پژوهش نشان داد تمامی مسیرهای مدل به جز مسیر

سرگشتگی به عاطفه منفی معنادار می‌باشند. در ادامه مدل ساختاری نهایی، با

حذف مسیر غیرمعنادار ارائه شده است.

شکل ۳: مدل ساختاری نهایی

بررسی مدل ساختاری نهایی پژوهش نشان داد تمامی مسیرهای موجود

در مدل معنادار می‌باشند. جدول ۴ ضرایب استاندارد و غیراستاندارد مدل

ساختاری پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۴ ضرایب استاندارد و غیراستاندارد مسیرهای مستقیم در مدل ساختاری پژوهش

مسیر	ضرایب غیراستاندارد (B)	ضرایب (β)	خطای معیار (S.E)	نسبت بحرانی (C.R)	سطح معناداری (P)
سرگشتگی به باورهای فراشناختی	۱/۸۶	۰/۵۴	۰/۱۹	۷/۳	۰/۰۰۱
باورهای فراشناختی به عاطفه منفی	۰/۲۷	۰/۷۶	۰/۰۲	۷/۹۸	۰/۰۰۱

براساس ضرایب استاندارد شده (بتا) در جدول ۴-ملاحظه می‌شود مثبت و معناداری بر عاطفه منفی ($\beta = ۰/۷۶$) دارد. برای تعیین معناداری مسیرهای مدل ساختاری پژوهش حاضر معنادار هستند. با توجه به نتایج جدول ۴ می‌توان گفت سرگشتگی اثر مستقیم، مثبت و معناداری بر باورهای فراشناختی ($\beta = ۰/۵۴$) دارد. همچنین باورهای فراشناختی نیز اثر مستقیم، مثبت و معناداری بر عاطفه منفی ($\beta = ۰/۷۶$) دارد. برای تعیین معناداری مسیرهای غیرمستقیم، خروجی دستور بوت استرپ در نرم‌افزار AMOS گزارش شده است. در ادامه جدول ۵ نتایج آزمون بوت استرپ برای مسیرهای غیرمستقیم را نشان می‌دهد.

جدول ۵: نتایج آزمون بوت استرپ برای ضرایب مسیرهای غیرمستقیم مدل ساختاری

متغیر پیش‌بین	متغیر واسطه	متغیر ملاک	اثر غیرمستقیم	حد پایین	حد بالا	سطح معناداری
سرگشتگی	باورهای فراشناختی	عاطفه منفی	۰/۴۱	۰/۲۷	۰/۵۹	۰/۰۰۲

همان‌طور که نتایج آزمون بوت استرپ در جدول بالا نشان می‌دهد، در ادامه شاخص‌های برازش مربوط به مدل ساختاری گزارش شده باورهای فراشناختی در رابطه بین سرگشتگی و عاطفه منفی نقش واسطه‌ای است.

جدول ۶: شاخص‌های برازش مدل ساختاری پژوهش

شاخص تناسب	χ^2/df	RMSEA	IFI	GFI	PCFI	HOELTER	CFI
نتیجه	۳/۰۶	۰/۰۷	۰/۸۸	۰/۸۳	۰/۸۲	۲۰۶	۰/۸۹

همان‌طور که در جدول بالا مشاهده می‌شود مدل ساختاری پژوهش از

بحث و نتیجه‌گیری

برازش قابل قبولی برخوردار است.

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که سرگشتگی ذهنی اثر مستقیم و

معناداری بر عواطف منفی در افراد دارای نشانه‌های وسواس فکری-عملی

ندارد، در حالی که سرگشتگی ذهنی به صورت معناداری باورهای فراشناختی را پیش‌بینی می‌کند و باورهای فراشناختی نیز به طور قوی و معناداری عواطف منفی را تبیین می‌نمایند. همچنین نقش میانجی باورهای فراشناختی در ارتباط بین سرگشتگی ذهنی و عواطف منفی تأیید شد. این الگو حاکی از آن است که مسیر اصلی تأثیرگذاری سرگشتگی ذهنی بر عواطف منفی نه به صورت مستقیم، بلکه از طریق ساختارهای فراشناختی ناسازگار شکل می‌گیرد؛ یافته‌ای که با چارچوب نظری فراشناخت و شواهد تجربی همخوانی گسترده دارد.

عدم معناداری اثر مستقیم سرگشتگی ذهنی بر عواطف منفی را می‌توان در پرتو ماهیت دوگانه سرگشتگی ذهنی تبیین کرد. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که سرگشتگی ذهنی می‌تواند هم سازگار و هم ناسازگار باشد و بسته به محتوای افکار، جهت‌گیری هیجانی و بافت روان‌شناختی فرد پیامدهای متفاوتی بر جای بگذارد (Seli et al., 2019; Torres-Irribarra et al., 2020). در بیماران وسواسی، محتوای افکار سرگردان شده غالباً مزاحم، تهدیدآمیز و نشخواری است، اما آنچه این افکار را به تجربه پایدار عاطفه منفی تبدیل می‌کند، نحوه تفسیر و ارزیابی فرد از این افکار است؛ فرآیندی که در قالب باورهای فراشناختی عمل می‌کند. بنابراین یافته حاضر با دیدگاه‌هایی همسو است که تأکید می‌کنند فرآیندهای فراشناختی نسبت به خود محتوای افکار نقش تعیین‌کننده‌تری در آسیب‌شناسی هیجانی دارند (Capobianco et al., 2020; Mansueto et al., 2024).

یافته دوم پژوهش مبنی بر تأثیر مستقیم سرگشتگی ذهنی بر باورهای فراشناختی نیز با شواهد پیشین همخوان است. مطالعات متعدد نشان داده‌اند که تجربه مکرر سرگشتگی ذهنی به تضعیف احساس کنترل شناختی، افزایش عدم اطمینان نسبت به افکار و تقویت باورهای منفی درباره خطرناک بودن فرآیند تفکر منجر می‌شود (Gutierrez et al., 2020; Sunde et al., 2021). در افراد وسواسی که به طور مزمن با افکار مزاحم مواجه‌اند،

سرگشتگی ذهنی به‌ویژه از نوع منفی می‌تواند چرخه‌ای از تردید شناختی و ارزیابی فاجعه‌بار افکار ایجاد کند که هسته اصلی باورهای فراشناختی ناسازگار را شکل می‌دهد (Kollarik et al., 2020; Mathieu et al., 2020). این یافته همچنین با گزارش‌هایی که سرگشتگی ذهنی را با نشخوار فکری و ناتوانی در مهار شناختی مرتبط دانسته‌اند همسو است (Wahl et al., 2019; Wang et al., 2021).

یافته سوم پژوهش که نشان داد باورهای فراشناختی به طور مستقیم و قوی عواطف منفی را پیش‌بینی می‌کنند، یکی از مهم‌ترین نتایج مطالعه محسوب می‌شود و با شواهد نظری و تجربی گسترده‌ای همخوانی دارد. مرورهای نظام‌مند نشان داده‌اند که باورهای فراشناختی ناسازگار، از جمله باور به غیرقابل کنترل بودن افکار، خطرناک بودن افکار و ضرورت مهار کامل فرایندهای ذهنی، با افسردگی، اضطراب و اختلال در تنظیم هیجان ارتباط قوی دارند (Cano-López et al., 2022; Mansueto et al., 2024). همچنین مطالعات بالینی در بیماران وسواسی نشان می‌دهد که شدت باورهای فراشناختی با شدت عواطف منفی، افت بهزیستی هیجانی و تداوم نشانه‌های بالینی رابطه مستقیم دارد (Sunde et al., 2021; Yalim et al., 2024).

از منظر سازوکار روان‌شناختی، باورهای فراشناختی نقش فیلتر تفسیری را ایفا می‌کنند که از طریق آن فرد افکار و حالات درونی خود را ارزیابی می‌کند. هنگامی که فرد سرگشتگی ذهنی را نشانه ضعف، خطر یا عدم کنترل تلقی کند، این ارزیابی به طور خودکار پاسخ‌های هیجانی منفی از قبیل اضطراب، احساس تهدید، گناه و ناامیدی را فعال می‌سازد (Chen et al., 2021; Park et al., 2023). در بیماران وسواسی، این چرخه با حساسیت بالای هیجانی و تمایل به فاجعه‌سازی تقویت شده و به تداوم عواطف منفی مزمن منجر می‌شود (Guinle & Sinha, 2020; Rozenman et al., 2019).

پژوهش‌های آینده می‌توانند این الگو را در جمعیت‌های بالینی مختلف و در بازه‌های سنی گوناگون بررسی کنند. استفاده از طرح‌های طولی و آزمایشی برای آزمون روابط علی توصیه می‌شود. همچنین بررسی نقش متغیرهای تعدیل‌گر مانند سبک‌های مقابله‌ای، ویژگی‌های شخصیتی و حمایت اجتماعی می‌تواند به غنای تبیینی مدل کمک کند.

یافته‌ها نشان می‌دهد تمرکز مداخلات درمانی بر اصلاح باورهای فراشناختی می‌تواند به‌طور مؤثری عواطف منفی بیماران وسواسی را کاهش دهد. آموزش مهارت‌های بازسازی فراشناختی، ارتقای احساس کنترل شناختی و کاهش ارزیابی‌های فاجعه‌آمیز از افکار می‌تواند در برنامه‌های درمانی و پیشگیریانه مورد توجه قرار گیرد. همچنین ادغام تکنیک‌های مدیریت سرگشتگی ذهنی با رویکردهای فراشناختی می‌تواند اثربخشی درمان را افزایش دهد.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

حمایت مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

نقش میانجی باورهای فراشناختی که در این پژوهش تأیید شد، دقیقاً همین مسیر تبیینی را برجسته می‌سازد و با مدل‌های یکپارچه آسیب‌شناسی هیجانی همسو است که باورهای فراشناختی را متغیر مرکزی پیونددهنده بین فرایندهای شناختی و پیامدهای هیجانی معرفی می‌کنند (Capobianco et al., 2020; Mansueto et al., 2024). نتایج پژوهش حاضر همچنین یافته‌های پیشین در خصوص نقش نشخوار فکری و عواطف منفی به‌عنوان مسیرهای واسطه‌ای در تأثیر سرگشتگی ذهنی بر نشانه‌های وسواسی را تکمیل می‌کند (Wang et al., 2021) و نشان می‌دهد که باورهای فراشناختی در سطحی بنیادی‌تر این تعاملات را سازمان‌دهی می‌کنند.

از منظر بالینی، این یافته‌ها اهمیت تمرکز درمان بر اصلاح باورهای فراشناختی را برجسته می‌سازد. پژوهش‌های بالینی نشان داده‌اند که مداخلات مبتنی بر فراشناخت در کاهش نشانه‌های وسواس فکری-عملی، اضطراب و افسردگی اثربخشی بالایی دارند (Aydin et al., 2025; Sunde et al., 2021). بدین ترتیب نتایج حاضر پشتوانه تجربی مهمی برای ادغام هدفمند تکنیک‌های فراشناختی در درمان بیماران وسواسی فراهم می‌آورد و مسیر توسعه مداخلات پیشگیریانه و درمانی دقیق‌تر را هموار می‌سازد (Fereidouni Khani Mani et al., 2025; Mohammadi et al., 2021).

پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی همراه بود. نمونه پژوهش به افراد مراجعه‌کننده به مراکز درمانی یک شهر محدود بود و تعمیم نتایج به سایر مناطق، فرهنگ‌ها و جمعیت‌های غیربالینی باید با احتیاط انجام شود. استفاده از ابزارهای خودگزارشی می‌تواند سوگیری پاسخ و خطای ادراکی ایجاد کند. همچنین طرح همبستگی پژوهش امکان استنتاج روابط علی قطعی را محدود می‌سازد.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در طی مراحل این پژوهش یاری رساندند تشکر و

قدردانی می‌گردد.

References

- intrusive thoughts: A replication and extension. *Journal of Experimental Psychopathology*, 11(1), 2043808720912583. <https://doi.org/10.1177/2043808720912583>
- Mansueto, G., Jarach, A., Caselli, G., Ruggiero, G. M., Sassaroli, S., Nikčević, A., Spada, M. M., & Palmieri, S. (2024). A systematic review of the relationship between generic and specific metacognitive beliefs and emotion dysregulation: A metacognitive model of emotion dysregulation. *Clinical Psychology & Psychotherapy*. <https://doi.org/10.1002/cpp.2961>
- Mathieu, S. L., Conlon, E. G., Waters, A. M., McKenzie, M. L., & Farrell, L. J. (2020). Inflated responsibility beliefs in pediatric OCD: Exploring the role of parental rearing and child age. *Child Psychiatry & Human Development*, 51, 552-562. <https://doi.org/10.1007/s10578-019-00938-w>
- Mohammadi, M. R., Ahmadi, N., Hooshyari, Z., Khaleghi, A., Rismanian Yazdi, F., & Mehrparvar, A. H. (2021). Prevalence, comorbidity, and predictors of obsessive-compulsive disorder in Iranian children and adolescents. *Journal of psychiatric research*, 141, 192-198. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychires.2021.06.018>
- Moradi, F. Z., Taleh Pasand, S., & Rahimian Bougar, I. (2022). Mind Wandering and Its Relationship with Working Memory. Second National Conference on Novel Research in Psychology and Behavioral Sciences, <https://civilica.com/doc/1722553/>
- Park, C. L., Kubzansky, L. D., Chafouleas, S. M., Davidson, R. J., Keltner, D., Parsafar, P., Conwell, Y., Martin, M. Y., Hanmer, J., & Wang, K. H. (2023). Emotional well-being: What it is and why it matters. *Affective science*, 4(1), 10-20. <https://doi.org/10.1007/s42761-022-00163-0>
- Rozenman, M., Piacentini, J., O'Neill, J., Bergman, R. L., Chang, S., & Peris, T. S. (2019). Improvement in anxiety and depression symptoms following cognitive behavior therapy for pediatric obsessive-compulsive disorder. *Psychiatry research*, 276, 115-123. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2019.04.021>
- Seli, P., Beaty, R. E., Marty-Dugas, J., & Smilek, D. (2019). Depression, anxiety, and stress and the distinction between intentional and unintentional mind wandering. *Psychology of Consciousness: Theory, Research, and Practice*, 6(2), 163-170. <https://doi.org/10.1037/cns0000182>
- Sunde, T., Johnson, S. U., Himle, J. A., Bertelsen, T. B., Haaland, V. Ø., Vogel, P. A., & Haaland, Å. T. (2021). Metacognitions and Obsessive Beliefs in Obsessive-Compulsive Disorder: A Study of Within-and Between-Person Effects on Long-Term Outcome. *Cognitive therapy and research*, 45(6), 1105-1119. <https://doi.org/10.1007/s10608-021-10210-y>
- Torres-Irribarra, D., Ibaceta, M., & Preiss, D. D. (2020). Positive and negative mind wandering: an assessment of their relationship with mindfulness and metacognition in university students. *Psychological studies*, 65(6), 664-701. <https://doi.org/10.1080/02109395.2019.1679457>
- Wahl, K., van den Hout, M., & Lieb, R. (2019). Rumination on unwanted intrusive thoughts affects the urge to neutralize in nonclinical individuals. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 20, 4-12. <https://doi.org/10.1016/j.jocrd.2018.02.002>
- Wang, P., Cao, W., Chen, T., Gao, J., Liu, Y., Yang, X., & Li, Z. (2021). Mediating Role of Rumination and Negative Affect in the Effect of Mind-Wandering on Symptoms in Patients with Obsessive-Compulsive Disorder. *Frontiers in Psychiatry*, 12, 755159. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2021.755159>
- Aydın, S., Batmaz, S., & Aslan, E. A. (2025). Comparison of Cognitive Attentional Syndrome and Generic and Psychosis-Specific Metacognitive Beliefs in Remitted Patients with Schizophrenia, Schizoaffective Disorder, and Bipolar Disorder Type I with Psychotic Features with Healthy Controls. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 43(2), 1-17. <https://doi.org/10.1007/s10942-025-00586-1>
- Cano-López, J. B., García-Sancho, E., Fernández-Castilla, B., & Salguero, J. M. (2022). Empirical evidence of the metacognitive model of rumination and depression in clinical and nonclinical samples: A systematic review and meta-analysis. *Journal of affective disorders*, 294, 229-243. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2021.08.106>
- Capobianco, L., Faija, C., Husain, Z., & Wells, A. (2020). Metacognitive beliefs and their relationship with anxiety and depression in physical illnesses: A systematic review. *Psychological medicine*, 50(12), 2001-2011. <https://doi.org/10.1017/S0033291719000316>
- Chen, T., Liu, L. L., Cui, J. F., Qin, X. J., Shi, H. S., Irish, M., & Wang, Y. (2021). Balanced Time Perspective and Life Satisfaction: The Mediating Role of "Temporal Negative Affect". *Journal of Happiness Studies*, 22, 2563-2574. <https://doi.org/10.1007/s10902-020-00330-9>
- Chou, T., Hooley, J. M., & Camprodon, J. A. (2020). Transcranial direct current stimulation of default mode network parietal nodes decreases negative mind-wandering about the past. *Cognitive therapy and research*, 44(1), 10-20. <https://doi.org/10.1007/s10608-019-10044-9>
- Fawcett, E. J., Power, H., & Fawcett, J. M. (2020). Women Are at Greater Risk of OCD Than Men: A Meta-Analytic Review of OCD Prevalence Worldwide. *J Clin Psychiatry*. <https://doi.org/10.4088/JCP.19r13085>
- Fereidouni Khani Mani, Z., Mzloum, M., Niroo Mand Behluli, A. A., & Kalteh Basiri, M. (2025). A Reevaluation of the Concept of Obsessive Disorder in Students. First International Conference on Artificial Intelligence in Education, Psychology, Educational Sciences, and Religious, Cultural, Social, and Managerial Studies in the Third Millennium, <https://civilica.com/doc/2280896/>
- Guinle, M. I. B., & Sinha, R. (2020). The role of stress, trauma, and negative affect in alcohol misuse and alcohol use disorder in women. *Alcohol Research: Current Reviews*, 40(2). <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32832310/>
- Gutierrez, R., Hirani, T., Curtis, L., & Ludlow, A. K. (2020). Metacognitive beliefs mediate the relationship between anxiety sensitivity and traits of obsessive-compulsive symptoms. *BMC psychology*, 8(1), 1-7. <https://doi.org/10.1186/s40359-020-00412-6>
- Kollarik, M., van den Hout, M., Heinzl, C. V., Hofer, P. D., Lieb, R., & Wahl, K. (2020). Effects of rumination on unwanted

Yalim, E., Ünsal, C., & Gündoğmuş, İ. m. (2024). The Relationship Between Occupational Functionality and Metacognition in Patients With Obsessive-Compulsive Disorder. *Cureus*.
<https://doi.org/10.7759/cureus.51738>